

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

gappulitas

GENTOFTE STATSSKOLE

20. årgang

FEBRUAR

1953

Filmkundskab

Direktør Ebbe Neergaard, Statens Filmcentral, der i denne artikel beskæftiger sig med ungdommen og filmen, er en utrættelig forkæmper for at få indført spillefilmen i undervisningen. Har det måske manglet på forståelse fra lærerstandens side, må man sige, at mange elever på gymnasieskolerne er gået helt ind for direktør Neergaards forslag, og det er jo dog blandt disse, man skal søge fremtidens lærere — Artiklen fremkom oprindeligt i „Kontakt“, og vi har af direktør Neergaard fået tilladelse til at trykke den her.

Jeg hører ikke til dem, der tar tungt og pessimistisk på spørgsmålet om ungdommens filmsmag. Jeg synes, erfaringerne viser, at så snart der er godt udbud på værdifulde spillefilm, strømmer de unge, og måske navnlig gymnasiaster og realister, til disse film.

På den anden side, i de perioder, da der er relativt få virkelig gode film på biografernes repertoarer, er der jo ikke noget at strømme til. Men ungdommen går alligevel til film, for film vil de ha. I det sidste tilfælde kan man dog ikke sige, at ungdommen i og for sig har en dårlig filmsmag, når der ikke er tilstrækkelig mange tilbud på gode film at se.

I 1946 foretog den store ungdomskommission, som regeringen havde nedsat, en undersøgelse af ungdommens smag med hensyn til film, teater, bøger o. s. v. Resultater af nogle af disse undersøgelser er refereret i en betænkning, der udkom for et par måneder siden, og som hedder: „Ungdommen og fritidslivet“. En af de „opdagelser“, der overraskede mange af de ældre, var de beviser, som undersøgelsen afgav for, at ungdommen, navnlig i

hovedstaden og i provinsbyerne, har en god smag med hensyn til film. Jeg skal ikke trætte med at opremse titler på meget betydelige og lødige film, som var blandt dem, som de unge, der deltog i undersøgelsen, havde foretrukket og stemt på som de bedste, de havde set. Men resultatet af denne undersøgelse blev, at ungdomskommissionen i sin betænkning kan gøre udtrykkeligt opmærksom på, at ungdommens filmsmag uden tvivl er bedredes ganske betydeligt.

Hertil vil jeg gerne føje en bemærkning. Det forekommer mig, at det må understreges kraftigt, at dette resultat har de unge nået næsten fuldkommen på egen hånd. Hvem har egentlig hjulpet dem? Bevares, der er ofte kyndige anmeldelser i dagbladene — der holdes af og til nogle foredrag om film — der skrives (ikke ret mange) bøger om film. Men tales der for alvor meget om film i hjemmene og i skolerne? Tager forældre og lærere hensyn til, at filmen efterhånden er blevet et af de kraftigste påvirkningsmidler, som ungdommen er udsat for? Har de titusinder af lærere og de hundredtusinder af forældre gjort

sig klart, at filmen både er en betydelig kulturfaktor og et kraftigt åndeligt påvirkningsmiddel, som bidrager til at bygge de unges karakter og skabe en verdensorientering i dem? Hvor mange forældre kommer deres børn i møde med virkelig forståelse og sympatisk interesse, når de unge derhjemme begynder at tale om deres filmsoplevelser. Hvor mange lærere har forstået, at det ikke er tids-spilde, at man af og til anvender en time i skolen til at diskutere de nyeste oplevelser i biografen?

Jeg er i de senere år gang på gang kraftigt gået ind for, at man (og det vil sige forældre og lærere!) i videst muligt omfang giver ungdommen lejlighed til at erhverve sig filmkundskab. Jeg er bange for, at jeg hidtil ikke har mødt særlig ivrig forståelse for mit forslag, i hvert fald ikke hos „man“. I det øjeblik de unge, der går i biografen, kender noget til de betingelser — økonomiske, sociale og først og fremmest kunstneriske — under hvilke filmene produceres, står de meget klarere og sikrere overfor bio-

grafoplevelser. Når de unge kender bare lidt til filmkunstens udvikling, vil de kunne bedømme også de nye film på en langt sikrere måde. Det danske Film-museum har rundt omkring i landet med-virket ved oprettelsen af lokale film-klubber, hvor der vises ældre, eller nye artistisk særprægede, film — disse forevisninger danner et meget nyttigt grund-læg for filmkundskab. Når de unge ved, hvor mange fremragende dokumentariske og andre oplysende film, der er produceret og lærer nogle af disse film at kende (mange af dem udsendes til bio-grafer, skoler og foreninger af Statens Filmcentral), vil der hos dem dannes en gavnlig, saglig modvægt mod mange dag-drømmerfilm, som de kan komme ud for i biografene — så vil de forstå, at filmen kan bruges på mange forskellige måder, og i det øjeblik man forstår en kunstart og et meddelelsesmiddels muligheder, erhverver man sig en sund og positiv kritisk holdning, og netop det skulle jo være resultatet af at erhverve filmkundskab. E b b e N e e r g a a r d.

Står JAZZ-MUSIKKEN ved et vendepunkt?

Jazz-musikken står den dag i dag for de fleste mennesker herhjemme som et tåget begreb. I musik- og kulturkredse er man tilbøjelig til at affeje den som en negroid folkemusik, der under påvirkning af den gamle vesteuropæiske kunstmusik har udartet sig til en mærkelig kombination af rytme, melodi og harmoni. Og i de bredere kredse af befolkningen betragtes den udelukkende som en let form for underholdning uden nogen dybere mening og indhold. Ikke destomindre er det i dag en kendsgerning, at jazzmusikken fra sit primitive stadi i 20'erne og 30'erne, hvor den hovedsagelig byggede på de tre omtalte grundelementer: rytme, melodi samt harmoni, har udviklet sig til en eksperimenterende musikart, der forsøger at finde nye veje, nye impulser, kort sagt den er blevet et led i det moderne kulturliv.

Denne udvikling tog sin begyndelse

med bebop jazz'en i begyndelsen af sidste verdenskrig. Typisk for den nye stilart var det, at den hovedsagelig kun vandt tilslutning blandt hvide jazz-musikere og i særdeleshed blandt de ganske unge. Dette må i allerhøjeste grad beklages, idet der derigennem gives et bevis på, at jazzentusiasternes, som i over en menneskealder har kæmpet for at skaffe forståelse for den nye musik, pludselig stagnerer og bliver reaktionære. Hvad bebop jazz'en bygger på er vanskeligt at præcisere. Den bevarer stadig sit karakteristiske jazzpræg ved at bibeholde rytmen, dog adskiller denne rytme sig utroligt meget fra den gamle — der kendes fra dixieland-, blues- og swingperioden — derved, at den byder på mange flere variationer. Den gamle $\frac{4}{4}$ rytme findes endnu, men den betragtes nærmest kun som en rest fra fortiden, der må bevares af traditionsmæssige grunde. Men

SKOLENS DAGBOG

Siden

Sidst —

- 2/1 Gymnasieforeningen arr. besøg på Tuborg bryggerierne. Der mødte ialt 20.
5/1 Første skoledag efter juleferien.
6/1 Det begynder at gå op for de fleste, at ferien virkelig er slut.
13/1 Forældremøde. Foredrag af adjunkt Tolderlund-Hansen om emnet „Religionsundervisning i gymnasiet“; IIIg havde lejlighed til at overvære foredraget. Oprindeligt var det meningen, at undervisningsminister Flemming Hvidberg skulle have talt, men han blev af politiske grunde forhindret i at møde. Ministeren lovede dog at tale en gang senere på året.
16/1 Lektor Nissen taler i gymnasieforeningen om sine oplevelser på en Grønlandsrejse. Foredraget ledsages af lysbilleder.
19/1 Elevrådet holder sit første møde.
27/1 Forfatteren Hans Scherfig taler i gymnasieforeningen.
4/2 Svømmemesterskaberne for gymnasiet og mellemskolen afh. i Frg. Svømmehal.

det nye ved be-bop jazzen er de mange forskellige kombinationer af harmoni og melodi — de to ting, der i særdeleshed eksperimenteres med. Denne forsøgsmusik har tre højborges i den vestlige verden: U.S.A., Frankrig og Sverige. Alle tre steder udvikles den forskelligt, kun den karakteristiske rytme bevares som fællestræk.

På omtrent samme tid som be-bopen fremkom en anden forsøgstilart: den progressive jazz. Her møder man det bedste eksempel på eksperimenterende jazz. Ligesom be-bopen er det vanskeligt at give en definition på denne, den er altfor omfattende til, at det kan lade sig gøre. En af dens foregangsmænd og vel også den mest typiske repræsentant for stilen er Stan Kenton. Hans eksperimenter med pludselig at skifte rytme, til tider helt udelade den, er noget helt nyt,

som kan friste en til at tro på en forening mellem den vesteuropæiske kunstmusik og jazzen. Der er endnu meget, der skiller, men der er så sandelig også fællestræk, bl. a. findes der pianosoli, som i sin harmoniske og melodiske sammensætning godt kan føre tankerne hen på klassisk musik. Det er dog blot en side af progressiv jazz, den modsatte retning med hårdt gennemtrængende rytme, typiske jazzharmonier, kendes i mindst lige så høje grad.

Hvad den eksperimenterende jazz vil resultere i er umuligt at sige i dag. Den er det bedste eksempel på den krise, jazzmusikken befinder sig i. Den kræver fornyelse både af musikere og i langt højere grad af musikken. Hvori denne fornyelse vil bestå, ved ingen, men den er en nød-

(fortsættes side 7)

Parfumerie Breining

KGL. HOFLEVERANDØR

ØSTERGADE 26

ANGÅENDE ELEVRÅDET

I sidste nummer af Garrulitas havde udvalget til undersøgelse om oprettelsen af et elevråd skrevet en artikel, i hvilken det roste ideen højt op over skyerne.

Udvalget, der øjensynligt ikke har mindreværdskomplekser, skrev i begyndelsen. at skolen er blevet til et sted, hvor man kun opholder sig fra 8—14. Vil elevrådet gøre skolen til et forsamlingshus for lediggængere? Skal vi flytte vores senge hen på skolen, eller får vi lov til at komme hjem til middag?

Senere i artiklen skrev udvalget, at elevrådet skal være et mellemed mellem lærere og elever. Mener udvalget virkelig, at et sådant er nødvendigt? Er forholdet mellem lærere og elever på Gentofte Statsskole ikke så frit og godt, det overhovedet kan være? Det er vist ikke mange elever, der ikke tør gå hen til en lærer og tale med ham om tingene. I hvert fald vil man hurtigt erfare, at ingen af lærerne bider, når man spørger om bare nogenlunde fornuftige ting, — og det kan da ikke tænkes, at elevrådet ville spørge om ufornuftige ting.

Videre står der, at elevrådet vil reformere straffesystemet (det lyder vældigt godt). Man er dog ikke helt klar over, om det vil indføre døden ved hængning for at gå til bageren uden tilladelse, eller om det helt vil afskaffe straffen. Mener elevrådet, at det er forkert, at man den følgende morgen skal møde ti minutter før, hvis man en dag er kommet for sent? Er det forkert, at man får en svæver for at kaste med sne?

Noget af det sidste, udvalget skrev, var, at skolens elever gennem det, at de skal stemme om et elevråds indførelse, afgør om skolen skal forbedres eller ej. Det er sandelig ikke små tanker, det udvalg har om det kommende elevråd.

Ideen er teoretisk set meget god, men lad være med at føre den ud i praksis.

Flemming Tvermoes.

ANGÅENDE »ANGÅENDE ELEVRÅDET«

Det er med et medlidende smil om munden, jeg har læst Tvermoes' indlæg. Er ungdommen af idag virkelig så materialistisk indstillet, at den er modstander af bedre kammeratskab (som på en skole kun kan udvikles rigtigt udenfor skoletiden), af angst for at komme for sent hjem til middag? Jeg håber af ganske hjerte, at det kun er Tvermoes, der indtager dette, for en dansk gymnasial uværdige standpunkt. Naturligvis er der ingen, der tænker på at berøve eleverne deres privatliv, og hvis folk betragter det som en straf at opholde sig på skolen efter kl. 14, står det dem frit for at blive hjemme. Men de, der andre steder har set, hvad et virkelig godt kammeratskab vil sige, vil sikkert hjælpe de prisværdigt initiativrige elevrødder i deres forsøg på at skabe et sådant på skolen.

At Tvermoes ikke kan forstå, at elevrådet skal være et mellemed mellem lærere og elever, er mere rimeligt, da det er ganske rigtigt, at forholdet lærere-elever i det store og hele er fint og godt på skolen.

Jeg vil da også mene, at elevrådet har forstået, at det ingen ret har til at blande

sig i de enkelte elevers forhold til de enkelte lærere — meningen med notitsen var, at elevrådet skulle kunne fremføre ønsker eller lignende, som skolens samlede elevforsamling kunne tænke sig gennemført.

Med hensyn til en reformation af straffesystemet, så tænker rådet sig naturligvis ikke en afskaffelse heraf — tåbelig tanke — men man kunne måske foreslå en ændring på visse punkter eller — hvad der er vigtigere — gøre en indsats for, at disse straffe blev overflødige. Formålet skulle jo være at finde en god løsning både for eleverne og de travle opsynshavende. Elevrådet håber at kunne forhandle sig til rette i denne sag med disse, men da sagen, så vidt jeg har forstået, endnu ikke er behandlet, er det svært at sige noget om, hvad det endelige resultat bliver.

Tvermoes' afslutning sætter prikken over i'et. Først indrømmer han, at ideen i og for sig er meget god, hvorefter han med sand sproglig logik opfordrer os til, at opgve den — O, hellige enfold!

Til slut vil det være på sin plads at gøre opmærksom på, at udvalgets artikel

(fortsættes side 7)

COLLEGE-LIV I ENGLAND

Vi har modtaget nedenstående indlæg fra en af skolens gamle elever, Sonja Bendix, som for tiden studerer i England.

En dansk students største opgave ved et engelsk universitet er, så vidt jeg kan se, at oplyse forskellige uvidende medstuderende om Danmarks plads på landkortet. De første dage, jeg tilbragte i Exeter, gik med at besvare spørgsmål som: Danmark?? — undskyld, men er det een af Balkanstatene?? eller: nå, Danmark! det er jo der, alle går i træsko og passer tulipaner og vindmøller! ikke? Ethiopieren, der spurgte, blev meget forbavset, da jeg fortalte ham, at han vist forvekslede Holland med mit fædreland, og at vi eksporterede ost, smør og æg og havde mægtig godt øl, og sne om vinteren. Det hjalp — Switzerland!! sagde han nemlig, og så var vi lige vidt. Fra den dag har jeg altid min lommebog med Danmarkskortet med, når jeg går til studentermøder.

D'herrer professorer virker absolut ikke mere vidende, hvad udlandet angår. Hvis man i essays tillader sig at nævne berømte europæiske forfattere som Thomas Mann og Stefan Zweig, kræver de milelange forklaringer og gør indtryk af aldrig at have hørt bare deres navne. Engelsk universitetsstudium virker for øvrigt som fortsættelse af skolen. Man bliver til stadighed „holdt i ørerne“ med stile og „tutorial groups“ (studenterne bliver — inden for de forskellige fakulteter — opdelt i grupper på 5—7 personer, som en gang om ugen skal møde hos professoren for at han 1) kan få et nærmere kendskab til sine elever, 2) kan fortælle dem, at nu må de virkelig tage sig sammen, hvis de vil gøre sig håb om at bestå den forestående meget vanskelige eksamen).

Studietiden her i landet er ikke nær så lang som hjemme. Det tager for eksempel kun tre år at blive lærer (2½ års bogstudium + ½ års praksis). Til gengæld begynder englænderen som regel ikke at læse, før end han er 19—20—21 år. Jeg selv tager et etårigt kursus for „oversøiske“ studenter i engelsk sprog, fonetik og litteratur. Det, der volder mest

besvær, er fonetikken. Englænderne er nemlig så velsignet individualistiske at have et særlig (indviklet) fonetisk tegnsprog, som selv hr. Brøndum-Laursen ville have svært ved at lære; de anvender næsten de samme tegn som vi, men bare for helt andre lyde, og det virker ikke så lidt forvirrende i begyndelsen. Men alt i alt har en dansk student det meget nemt i forhold til de øvrige kursusdeltagere, især hvad angår litteraturkritik og all-round viden. Mange af de andre virker så uendelig „specialiserede“, de ved alt om ganske bestemte ting og absolut intet om ret meget andet. Det virker som om vor gymnasieundervisning slet ikke er så dårlig endda!!!

Når dagens „alvorligste“ arbejde, d. v. s. forelæsningerne, er overstået, går alle til en daglig kop cacao eller kaffe + et slag bordtennis i British Councils mægtig hyggelige lokaler. Her mødes alle nationaliteter; i et hjørne diskuterer en tysker, en franskmænd og en englænder nazisme, ved bordtennisborde kæmper en fyr fra Pakistan, en fra Nigeria, en kæmpemæssig Farouklignende ægypter og en flot norsk pige under de kraftigste eder på en masse sprog om dagens bordtennismesterskab, ved et bord sidder en typisk Don-Juan fra Spanien og en ækel lille ægypter-snog med grønne briller og snakker om Collegepigerne. En indoneser forbavser os midt i en hyggelig sludder om ægteskab med at oplyse, at når han engang vendte hjem, skulle han skam giftes med fire — 4 — kvinder, een for hver årstid; og en neger af kongelig familie fra Guldkysten vakte ikke så lidt opmærksomhed, da han oplyste, at man i hans stamme stadig ofrede levende mennesker. En dejlig nem og en meget interessant måde at få lært geografi på!!!

Aftener har vi, der bor på halls, ikke meget af, idet vi spiser middag — formal dinner, som man skal gå til — kl. 19 til 20. Efter middag ruller pigerne på min hall gultvæppet op og begynder at danse sammen. (Jeg er endnu ikke blevet så

engelsk, at jeg er begyndt at gå imod dansens „natur“.) På andre halls samles man om klaveret og skråler en halv times tid efter måltidet, det siges at lette lidt på den tunge, kedelige mad, der serveres. Englænderne er usandsynlige glade for at synge, selv i biografen kan man ikke få fred; imellem filmene bliver der vist sangtekster på lærredet, og alle, gamle koner med pibestemmer og ældre herrer uden nogen form for stemme, gør deres bedste for at vække eventuelt slumrende tilskuere. „Men altså, hvis man ønsker at foretage sig noget „vildt“ en aften, for eksempel at gå i biografen eller gå ud og få en drink, så skal det foregå mellem kl. 20 og kl. 22,30. Hall'ens dør lukker kl. 22,30 om hverdagen og kl. 23 om lørdagen, og det er dyrt at komme forsent; en engelsk pige fik f. ex. udgangsforbud til terminens slutning, fordi hun havde forsøgt at komme ind ad bagindgangen en aften, hun var et kvarter forsinket.

Exeter er ikke en ovenud livlig by, men pæn og hyggelig. Her er en kendt domkirke, som man absolut må se, og så er der de dejligste gamle pubs (det er forbudt studenterne at gå på offentlige udskænkingssteder, så der møder man kun de alle sjoveste og hyggeligste akademikere). Alle kroerne hedder noget med the old?? og derfor kan de tillade sig at have gamle, vakkelvorne stole med masser af brune, støvede velourpuder og glas, der bestemt ikke er blevet vasket siden salig Victorias tid. På væggene hænger imitationer af fine våbenskjolde og eventuelt et billede af en eller anden adelig, som en gang kørte forbi kroen og kom til at se ind igennem vinduerne. — — — Jeg håber, at det her har givet indtryk af, hvor interessant og morsomt her er, og hvis der er nogle, der skulle have lyst til at vide mere, er de meget velkomne til at skrive og spørge. Jeg kan på det varmeste anbefale England, hvis man trænger til at komme ud og har lyst til at lære et andet folk nærmere at kende. Englænderne er uendelig hyggelige og venlige og meget villige til at hjælpe udlændinge.

Sonja Bendix.

BOG- NYT

Georg Brandes: Julius Lange.

George von Høse: De to hvide nationer (om Jyllands slaget 1916).

Endvidere har biblioteket erhvervet sig en udmærket serie engelske bøger i såkaldt „simplified edition“. Serien er særlig velegnet for mellemskolen og omfatter blandt andet værker af Charles Dickens, Walter Scott, Daniel Defoe og Conan Doyle.

RIGSDAGSREFERATER ?

For nogen tid siden modtog vi fra Liberale Gymnasiasters Landsorganisation en skrivelse, hvori vi blev anmodet om at optage i skolebladet nogle rigsdagsbreve, som regelmæssigt vil blive tilsendt os. Vi har nu modtaget de første af disse breve, der i korte træk gennemgår hovedbegivenhederne i rigsdagen. Vi er ikke interesseret i at optage disse referater i Garrulitas, da vi ikke mener, at der er den fornødne interesse herfor, og desuden ønsker vi ikke, at bladet skal påvirke opinionen i nogen bestemt retning. Hvis der er nogle, der mener anderledes, ville vi gerne høre fra dem — men helst skriftligt.

TIL MELLEMSKOLEN:

I har sikkert lagt mærke til, at vi denne gang ikke har mellemskolesiden med. Grunden er den, at redaktørerne mangler stof. Vi vil meget nødig sløjfe siden, da det er gået så godt indtil nu, så kunne I ikke en gang imellem komme med et indlæg? Det ville både lette arbejdet for redaktørerne og gøre siden mere interessant.

Gentofte torv. Tlf. Gjentofte 701.
Søgårdsvej 2 A.

Elektrisk installatør

ANKJER SEVERINSEN

Privat telefon: Sø. 4502

JAZZ-MUSIKKEN (fortsat fra side 3)

vendighed for at forhindre en stagnation. Den nye jazz vil utvivlsomt kræve et nyt publikum. Det har indtil nu været ungdommen, der har fundet interesse i den, men allerede i dag ses det, hvorledes be-bop og progressiv jazz bliver mødt med en mangel på forståelse, som skyldes, at jazzen er på vej op i et højere plan, som de umiddelbart for menigmand vil være umuligt at få noget udbytte af.

Y d u n.

ELEVRÅDET (fortsat fra side 4)

aldeles ikke er bindende for elevrådet. Udvalget har, iøvrigt efter at have påtaget sig adskilligt mere, end hensigten var, nu afsluttet sit arbejde, og elevrådet skal til at fungere. Husk, at et sådant eksperiment kun kan lykkes ved velvillig og positiv indstilling fra alle sider.

Troels Riemann.

JULEKONKURRENCEN

Den lille julekonkurrence i decembernummeret har åbenbart været alt for besværlig. Vi har i hvert fald ikke modtaget så meget som et eneste svar på opgaven, der efter vores mening ikke var mere besværlig end, at enhver, der blot gad gøre sig en smule umage, kunne løse den. I den sidste tid har vi tænkt meget over sagen og er blevet enige om at lave endnu en konkurrence. Denne gang er der taget mere hensyn til det åndelige standpunkt, som vi må formode hersker blandt eleverne på Gentoftes Statsskole, og vi venter derfor en hel bunke svar.

Spørgsmålet, der skal besvares, er følgende:

Er Gentoftes Statsskole en drenge-, pige- eller blandet skole?

Løsningen skal indleveres inden d. 10/2, og præmierne er de samme som sidst.

Grammofonafdelingen foreslaar:

Jelly-Roll: Morton: *Beale Street Blues — The Pearls.*

Sidney Bechet: *Shake it and break it — Wild man blues.*

Tommy Vodnies: *Really the blues — Ja-da.*

Dizzy Gillespie: *Night in Tunisia — 52nd. Street Theme.*

Stan Kenton: *Concerto to end all concertoes, I og II.*

Errol Garner: *Musik Maestro, please — Out of nowhere.*

O. NIELSEN *Gentofte*
TELF. *GENTOFTE 1300
Gentoftegade 39-45

Hvorfor tage til byen? når

LEGETØJSFORRETNINGEN

Baunegårdsvej 3 a

har det STORE udvalg i

SPORTSARTIKLER og LEGETØJ

Til hverdag og fest:

Johnsens kaffe er bedst.

R. JOHNSEN

Købmand

Gentoftegade 96 . Tlf. GE 67

HOLTERMANN's KONDITORI

Specialitet: kager og desserter

Gentoftegade 35

Tlf. GE 1372

De gamle sko som ny De får,
når De til Christiansen går.

Om De skriver eller ringer,
så henter vi og bringer.

BJØRNESKOMAGEREN,

Bavnegårdsvej 6

Telf. GE 886

Køb Deres
Bøger og Skolemateriel
hos

BOGHANDLERNE I GJENTOFTE KOMMUNE

GENTOFTE KONFEKTURE

Grethe Olsen
Baunegårdsvej 3 - GE 3705
Her føres alt i lækre, hjemmelavede
chokolader samt Anton Bergs fineste
fyldte og rene chokolader.

MEJERIET ENDRU

Gentoftegade 37
Tlf. GE 507

A. Aagaards Cigarhandel
Gentoftegade 33

Stort Udvalg i:
Tobak - Cigarer - Cigaretter - Piber
Piberparationer udføres hurtigt!
Tipsforhandler

Gentofte

BLOMSTER

Kirketorvet . Gentoftegade 26
Tlf. GE 11 44

Gjentofte **KIOSK**

Gjentoftegade 49 (Torvet)
Aaben Søndag 6—13
Tlf. GE 4153 — 4553

Gentofte

CYKLEFORRETNING

John H. Staugaard
*
Adolphsvej 63 (Hj. af Gentoftegade)
Tlf. GE 125

Gjentofte og Omegns Bank

udfører

Bankforretninger

af enhver Art

*
GENTOFTEGADE 50 . TLF. GE 100 & 185

BOLCHER · LAKRIDS · CHOKOLADE

H. ELBRANDT
Mejeriet, Baunegaardsvej 6
Tlf. GE 131

Hjemmelavet Chokolade, Konfektur

MARIE SVENDSEN

Gentoftegade 26 * Tlf. GE 15 15

OLE BÆK

Hjemmelavede salater og pålæg
Gentoftegade 32 Tlf. 3972

Skotøjsreparation

H. HENRIKSEN
Gentoftegade 94 (hjørnet af Violvej)
Tlf. Gentofte 1610